

1 Korinthe 7:1-16

Vers 18 uit hoofdstuk 6 is de opmaat voor dit hoofdstuk: ¹⁸*Vlucht weg van de hoerij' want verleidingen doen wel wat. We beginnen veel dingen als normaal te beschouwen zoals overspel in series of naar een ander gaan als je het niet meer leuk vindt met jouw partner. Paulus zet in hoofdstuk 7 alles nog meer op scherp.*

Het huwelijksleven

In vers 1 zie je meteen wat de aanleiding is om deze brief te schrijven. Het is een reactie op een andere brief. Blijkbaar is er een brief van de Korinthiërs naar Paulus gestuurd. Wij kennen deze brief niet. We kunnen wel gedeeltelijk bedenken wat erin stond, omdat Paulus antwoord geeft op gestelde vragen. Het gaat over scheiding en er wordt een advies gevraagd.

We weten dat er verschillende groepen waren in de gemeente en Paulus geeft antwoord over het huwelijksleven. Blijkbaar waren er meningsverschillen over hoe je als christen in het huwelijksleven moet staan.

Eén groep leefde ascetisch. Ze wierpen alle ballast van hen af en leefden alleen maar gericht op het heilige. Ze geloofden, vanuit het Griekse denken, omdat het lichaam vergankelijk is, dat je niets bereikt met seksualiteit. Daarom onthielden ze zich van alles; van seksualiteit, alcohol, geld, alle leuke dingen van het leven. Ze vonden dat je je, net zoals een monnik, alleen moest richten op God. Dat was wel moeilijk, denk ook aan het celibatair leven van de priesters van de katholieke kerk.

Daarnaast had je nog de libertinistische groep. Zij vonden dat je vrij kon doen wat je wilde omdat je vrijgekocht bent door het bloed van Christus. Je mocht juist genieten van alles, ook op relatiegebied. Ze deden daarom wat ze wilden.

De derde groep was de Joodse groep die vanuit de Thora van alles geleerd had. In de Thora was bv. echtscheiding toegestaan met een echtscheidingsbrief.

Aangezien de asceten, de libertinisten en de Joden in één gemeente zaten, gaf dat uiteraard wel discussies. Ook bij ons zie je groeperingen, m.n. als het gaat om thema's zoals echtscheiding, homofilie en euthanasie. De gemeente vroeg Paulus om duidelijkheid.

Wij moeten opletten, dat wij niet zonder pastorale bewogenheid naar deze teksten gaan kijken! Paulus gaat hier niet in op pastorale situaties. Dat is nou net de moeilijkheid van dit hoofdstuk. Wij weten, hoe moeilijk de pastorale praktijk is. Paulus geeft een kader van waaruit gedacht moet worden. Paulus geeft duidelijkheid in de leer, omdat de gemeente daarom heeft gevraagd. Echtscheidingssituaties kun je niet alleen maar wegdoen met wat de leer zegt. Er zit altijd een verhaal bij en wij moeten meewandelen en zoeken naar de wegen van de Here. Toch is het goed dat hij een paar stevige richtlijnen geeft, zodat dingen duidelijk worden.

¹*Wat nu de dingen betreft waarover u mij geschreven hebt: het is goed voor een mens om geen vrouw aan te raken.*' (Als je niet getrouwd bent.) De context zit in vers 18 van het vorige hoofdstuk: *'Vlucht weg van de hoerij.'*

Er staat namelijk ook iets achteraan: ²*Maar laat vanwege allerlei vormen van hoerij iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man.*' Het gaat erom, hoe je vormen van hoerij voorkomt. Het huwelijk van één man en één vrouw. Dat is de plek waar seksualiteit thuishoort. Alles wat daarbuiten valt is zonde volgens de Bijbel.

³*Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man.* Je moet dit zien in de context, dat er mensen waren die zich onthielden van alles. Zo is het huwelijk niet bedoeld. Als iemand zich overal van wil weerhouden, is de kans groot dat de partner zijn seksuele gevoelens bij een ander gaat uiten en het dan hoererij wordt. Het gaat om bereidwilligheid en beschikking. Je bent er voor de ander, zodat de ander niet 'buiten de deur hoeft te winkelen' en daarachteraan geen echtscheiding komt en daar achteraan een grote puinhoop.

Geef elkaar daarom wat die ander nodig heeft, heb elkaar lief.

Ook Christus heeft zich bereidwillig opgesteld door zich aan de gemeente te geven en de hemelse schatkamer achter zich te laten voor ons. Zijn bereidwilligheid klinkt door in het huwelijk, zie ook Efeze 5. Na de bereidwilligheid komt de beschikking.

⁴*De vrouw heeft niet de beschikking over haar eigen lichaam, maar de man. En evenzo heeft ook de man niet de beschikking over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.* Dit was in die tijd wereldschokkend en vernieuwend! Vrouwen waren in Korinthe een gebruiksvoorwerp, daar kon je in handelen, een man kon meerdere vrouwen hebben of maîtresses. Zeker in de Romeinse of Griekse huwelijken hadden de vrouwen geen waarde. Veel vrouwen stelden lichamen ter beschikking en zagen dat als de hoogste geestelijke ervaring.

Paulus was dus beslist geen vrouwenhater, zoals sommige mensen denken. **Het gaat om gelijkwaardigheid en wederkerigheid binnen het huwelijk.**

De man is niet de baas, maar het hoofd van het gezin, wat wil zeggen 'als Christus zijn': ik geef mijzelf en ik leid je in liefde. Ik geef mijzelf voor jou, net zoals Christus zichzelf gaf, zie Efeze 5. Dat is een vrouw-erend hoofdstuk.

Logisch dat veel vrouwen zich aansloten bij de gemeente. Het was bijna de enige plek waar je als vrouw voor vol werd aangezien. Het was een getuigenis, dat de man bereidwillig was om er te zijn voor zijn vrouw. Ook bij ons kan dat een getuigenis zijn.

Het is niet alleen maar spreken hierover, maar het gaat ook over het waarmaken.

Als je zelf de beschikking over je lichaam hebt, ga je op zoek naar wat jezelf nodig hebt en naar wat jijzelf fijn vindt. Dat kan zich uiten in seks buiten het huwelijk of seks met jezelf. Dat is niet de bedoeling. Daarom komt Paulus met een conclusie in het volgende vers.

⁵*Onttrek u niet aan elkaar, behalve dan met onderling goedvinden voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan vasten en bidden.* Zorg dus voor elkaar, geef wat de ander seksueel nodig heeft, behalve:

1. Met onderling goedvinden
2. Voor een bepaalde tijd – niet de hele tijd, omdat je anders een gefrustreerde man of vrouw krijgt – om je te wijden aan vasten en bidden. Het gaat om een moment waarop je je even onttrekt van alles om je volledig te richten op de wil van de Here, waarbij je je op een afgesproken tijd onthoudt van voedsel en intimiteit.

'Kom daarna weer bij elkaar, opdat de satan u niet zal verzoeken omdat u zich niet kunt onthouden (net zoals in :2). Het argument is weer: Hoe zorg ik ervoor dat hoererij wegblijft?

Met andere woorden: Geniet van de seksualiteit, binnen het huwelijk en onthoud het elkaar niet. Geef elkaar wat je nodig hebt. Dat is de basis en dat geldt niet alleen voor seks, maar ook andere dingen zoals elkaar aandacht geven of wat de ander ook nodig heeft. Het hoogste goed is intimiteit, zielsverbondenheid met elkaar, in Christus. Daar groeit seksualiteit uit voort.

Heb God lief en de naaste als jezelf. Het huwelijk is daar de eerste vorm voor. Laat satan je niet verzoeken. Kijk naar jouw partner en kinderen en help.

⁶*Dit zeg ik echter als tegemoetkoming, niet als bevel.* Paulus vindt zelf het celibaat het hoogste goed, dus jezelf helemaal aan Christus geven, maar als je merkt dat je gevoelig bent voor hoererij,

trouw dan. Maar het huwelijk heeft wel consequenties en verantwoordelijkheden. Het is een gave én een opgave.

7'Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf' (Mensen die zich volledig geven aan het koninkrijk van God omwille van het evangelie.)

Maar gelukkig heeft niet iedereen de genadegave van het celibaat: *'maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze.'*

Daarom moeten we in de gemeente soms ook wat eerlijker zijn over het single zijn in de gemeente. Dat zijn geen treurige, wanhopige mensen die het maar niet lukt om een partner te vinden. Soms roept God ook mensen om alleen te blijven en moeten we in de gemeente daar alle aandacht en liefde aan geven. Soms zijn mensen dan ook gelukkig. Soms willen mensen wel een partner, maar loopt het leven zo. Voor mensen die wel een partner willen kan het heel moeilijk zijn als ze continu de vraag krijgen of het niet eens tijd wordt voor een partner. Wees je bewust, dat God het alleen-zijn soms ook als gave geeft. Dit kan bv. als mensen een speciale taak of bediening krijgen. Het huwelijk en het celibaat kunnen beide een gave van God zijn. Beide kanten vraagt iets.

Nu gaat Paulus tegen de ongehuwden en weduwen spreken.

8'Maar ik zeg tegen de ongehuwden en de weduwen: Het is goed voor hen, als zij blijven zoals ik.'

Er is som discussie over het woord 'ongehuwden'. Zijn dat de jonge mensen die nog nooit getrouwd zijn of zijn dat ook de mensen die ongehuwd worden zoals in vers 11, na een scheiding. Het woord en de betekenis blijft hetzelfde. Niet trouwen of niet hertrouwen benoemt Paulus als het beste. In Romeinen 7: 2 en 3 en in 1 Korinthe 7:39 staat dat een vrouw door de wet gebonden is, zolang haar man leeft. Als haar man ontslapen is, is zij vrij om te trouwen met wie ze wil, maar wel met een gelovige.

9'Maar als zij zich niet kunnen beheersen, laten zij dan trouwen, want het is beter te trouwen dan van begeerte (het zoeken naar bevrediging) te branden.

Je kunt beter trouwen dan in hoererij terecht komen. De discussie is, of dat ook gaat over een gescheiden ongehuwd iemand.

Hier komt de ingewikkelde pastorale praktijk naar voren. Wat als iemand om een bepaalde reden is gescheiden? Maar in het volgende gedeelte komt er een andere toon.

Nu gaat het over scheiding, want ook dat was een vraag van de Korinthiërs in de brief. Eigenlijk gaat het maar over twee verzen, als het gaat over het scheiden van twee gelovige mensen.

Deze zinnen zijn duidelijk, strak en in directieve zin vormgegeven.

10'Maar de (gelovige) gehuwden beveel ik – niet ik, maar de Heere –dat een vrouw niet zal scheiden van haar man ¹¹–en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen – en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten.'

God is tegen echtscheiding. Als iemand toch gaat scheiden, is het het beste dat iemand ongehuwd blijft. Het allerbeste is, om je weer met elkaar te verzoenen.

Vergeet echter niet dat de pastorale praktijk altijd een verhaal heeft, want dit is wel de waarheid, maar de praktijk is moeilijk.

Je kunt te maken hebben met een stel dat wil scheiden omdat het even niet gaat, maar het kan ook zijn dat iemand vlucht omdat er sprake is van een bepaalde vorm van misbruik of verslaving, wat iemand kapot maakt. Daar zit nogal een verschil in. En wat als er kinderen in het spel zijn?

We weten wel wat de standaard is die bovenaan moet staan.

Paulus zegt erbij dat hij dat niet bedenkt, maar dat de Here dat zegt, zie ook Mattheüs 19:3

'En de Farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken en zeiden tegen Hem: Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?'

Deze vraag heeft te maken met het vers in het OT, dat je je vrouw weg mocht sturen met een echtscheidingsbrief. We weten uit oude geschriften dat mensen dat al deden als je vrouw niet kon koken....

⁴En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft,⁵en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn,⁶ zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. ⁶zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

⁷Zij zeiden tegen Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten?

*⁸Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan uw vrouw te verstoten; **maar van het begin af is het zo niet geweest.**'*

Hier zie je ook de pastorale praktijk. Jezus gaat er verder op door: ⁹Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.'

Er staat niet dat je koste wat het kost door moet gaan, maar hertrouwen is wat anders dan alleen blijven. De bedoeling is duidelijk: niet scheiden.

Als het dan toch gebeurt, is het hoogste goed: ongehuwd blijven en het allerhoogste goed: je met elkaar verzoenen, zodat je naar God toe rein en zuiver blijft.

Christus blijft ook trouw als wij ontrouw zijn, 1 Johannes 1. Dat is de bedoeling.

In 1 Timotheüs 5:11-15 gaat het ook over hoe het zou moeten, maar dat er soms wat anders gebeurt.

¹¹Maar neem jonge weduwen niet aan. Want als zij door het volgen van hun lusten zich afkeren van de dienst van Christus, willen zij trouwen,¹²en ontvangen zij het oordeel omdat zij hun eerste trouw tenietgedaan hebben.

¹³En zo leren zij meteen ook om doelloos overal langs de huizen te gaan. En zij zijn niet alleen doelloos bezig, maar zij zijn ook praatziek, en zij bemoeien zich met zaken die hun niet aangaan, en praten over dingen die onbehoorlijk zijn.

¹⁴Ik wil dan dat jonge weduwen trouwen, kinderen krijgen, hun huis besturen en aan de tegenpartij geen aanleiding tot laster geven.'

En dan komt de pastorale praktijk:

¹⁵Want sommigen hebben zich al afgewend, de satan achterna.' Sommigen konden zich dus niet beheersen. Als de drang groter is, adviseert Paulus om te trouwen, zodat hoererij voorkomen wordt.

Dan gaat het over een gelovig iemand die getrouwd is met een ongelovig iemand omdat ze niet geloofden toen ze trouwden, maar waarbij één van het koppel tot geloof kwam. Paulus kon uit het evangelie geen antwoord geven, vandaar dat hij zegt: ¹²Maar tegen de anderen zeg ik, niet de Heere: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij er van harte mee instemt bij hem te wonen, moet hij haar niet verlaten.

¹³En als een vrouw een ongelovige man heeft en deze stemt er van harte mee in bij haar te wonen, moet zij hem niet verlaten.'

Vanwege de gelijkwaardigheid en wederkerigheid wordt hier man én vrouw genoemd.

En dan de onderbouwing van wat hij zei:

¹⁴Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.'

Dit betekent dat de kinderen van een gelovig iemand die getrouwd is met een ongelovig iemand geheiligd zijn. Geheiligd betekent 'apart gezet'. Die kinderen hebben dus een bijzonder plek. Net zoals dat Israël een geheiligd volk was.

Een bijzondere positie betekent niet automatisch behouden. Gods oog was op hen, maar door het geloof worden ook zij zalig. Het gaat hier niet om jonge kinderen, maar om kinderen die in staat zijn om een eigen keuze te maken. Door het gedrag van jouw gelovige ouder of partner komt God in jouw leven binnen. Daarmee heeft die gelovige ook een bijzonder taak.

Het gaat hier dus niet over een doop en er staat ook niet dat ze behouden worden. Ze komen in de invloedssfeer van God.

1 Petrus 3:1 en 2 zegt dat ook mooi: *'Evenzo, vrouwen, wees uw eigen man onderdanig; opdat ook, als sommigen aan het Woord ongehoorzaam zijn, zij door de levenswandel van de vrouwen zonder woorden gewonnen mogen worden, doordat zij uw reine levenswandel in de vreze des Heeren waarnemen.'*

Er wordt iets waargenomen in de invloedssfeer van een christelijk persoon in een huwelijk of gezin.

¹⁵Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden.'

Het is niet het ultieme om te scheiden, want als je trouw blijft, klinkt de liefde van God door. Maar als die ongelovige wil scheiden, is dat toegestaan, maar wel in vrede. God heeft ons niet geroepen tot een vechtscheiding: *'God heeft ons echter tot vrede geroepen. Want hoe weet u, vrouw, of u uw man zult behouden? Of hoe weet u, man, of u uw vrouw zult behouden?'*

Wij kunnen een ander niet behouden.

Je moet geen relatie aangaan met een ongelovige omdat wij denken dat die ander wel door ons tot geloof zal komen. Dan houd je jezelf en God voor de gek. God werkt in het hart van een mens.

Bij alles gaat het erom, dat we Christus door laten schijnen. **Hoe Christus met de gemeente omgaat, is hoe wij met elkaar om moeten gaan**, tot opbouw van de gemeente.

Zoals in hoofdstuk 4:20 staat:

Want het koninkrijk van God bestaat niet uit woorden alleen, maar in kracht. Dus ook de woorden moeten doorspekt zijn van de Heilige Geest.